

hecetaşları

aylık şiir dergisi

121.on5mart2025

hecetasları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma
metin özarlan

kapak fotoğrafı
mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.
armada/2 d blok nu: 6
onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50
www.hecetaslari.com
hecetaslaridergisi@gmail.com

11. yıl. 121. sayı 15 Mart 2025
issn 2149-4509. (e-dergi)

Tacettin Şimşek
Dokunur Gider (Dudakdeğmez / 3
Osman Fermanoğlu
Dost Meydanında / 4
Metin Mert
Gül Bülbül Vesaire / 5
Feyyaz Sağlam
Görelim Redifli Muhalif Gazel / 6
Kenan Yavuzarslan
Cânâna Mersiye / 7
Atakan Daştan
Diriliş Ruhu / 8
Tuğrul Çalışkan
Aynalar / 9
Kadir Pürlü
Çay Gazeli / 10
Fatih Kandemir
Eyvah / 11
Ali Daşgın
İstedim / 12
Mustafa Kütükçü
Mustafa Kütükçü / 13
Ekrem Kaftan
Ezelî Takdîr Bize / 14
İbrahim Şaşma
Doğruluk Neresidir / 15
Besti Berdeli
Mən Seçilmiş Əsəriyəm Allah'ın / 16
Cahiet Can
Balam / 17
Kadir Karaman
Eziyetli Vaziyet / 18
Köksal Cengiz
Sultanım / 19
Mehmet Güneş
Dile Gelen Duygular -1- / 20
Məmməd İlqar
Neynim? / 21
Muhammet Baran Aslan
Kürre-Zerre / 22
Tayyib Atmaca
Anamla Uçtu Kuşlar / 23
Metin Özarlan
Tefekkür / 24

■ Tacettin Şimşek

Dokunur Gider (Dudakdeğmez)

Dünya ehli için sinidir dünya
Günde yedi öğün tıknır gider
Rint olan insana sonsuzluk rüya
O da yalnızlıktan yakınır gider

Yürür hayalince yolunda güller
Sözleri gül kokar dilinde güller
Sevdikleri için elinde güller
Göğsüne gül dalı takınır gider

Konuktur aslında kalıcı değil
Hırs kılıcı onun kılıcı değil
Dünyaları sunsan alıcı değil
Eşyaya gözüyle dokunur gider

Elekten geçirir iradesini
Geceye dinletir kısık sesini
Öte diye yazar son adresini
Nihayet selası okunur gider

Yazık ki yok artık sözün gereği
Yıkılır otağın orta direği
Sıcaktan soğuktan kaçır yüreği
Ruhuna ılık su dökünür gider

■ Osman Fermanoğlu

Dost Meydanında

Ramiz Kərəmi xatırladım

Hər tərəf basırıq, hər yan dolama,
Qanı qarışığıq, törəmiz əskik.
Tələsib boş yerə ocaq qalama;
Sacımız gülləyir, kürəmiz əskik.

Üzgündü canımız, atımız yorgun,
Hər tərəfi basıb kol- koslu yulgun,
Ögey baxışlardan çiçəklər solgun,
Arımız çəlimsiz, şirəmiz əskik.

Çıxmaq istəsək də qəfəsimizdən,
Tənbəllik boy verir həvəsimizdən,
Yad hava boylanır nəfəsimizdən,
Sazımız köksüzdür, cürəmiz əskik.

Alışa bilmirik çıraq oduna,
Düzlənə bilmirik sıra adına,
Nəsə uydursaq da misra adına,
Sözümüz evsizdir, sürəmiz əskik.

Osman, təpərsizin yoxsa canında,
Qılını pas atar paslı qınında,
Diş kimi seyrələn dost meydanında
Bir Ramiz kəm gəlir, bir Ramiz əskik.

■ **Metin Mert**

Gül Bülbul Vesaire

Serazat yaşıyordu bak ömrü geçti gülün
O gamlı sesi kaldı bahçelerde bülbülün

Dehrin oyunu böyle ne Kays güldü ne Leyla
Kıssaları kıvılcım kendileri vaveyla

Rüzgârların elinde gülşen tarumar oldu
Hep eski divanlardan şifalar umar oldu

Gönlüm gerçek sandığın bin bir gece masalı
Bembeyaz rüyalardan uzanan yemiş dalı

Dingin vezinler içre uyutsun beni annem
Yine hüznün ruhumda yine gözlerimde nem

Ah benim suççeğim günler dönüp dolaştı
Anlattın anlamadık ömrün mahsulü yaştı

■ Feyyaz Sağlam

Görelim Redifli Muhalif Gazel

- Sultân-üş Şuarâ Bâkî'ye-

Zaman geriye akmaz ya, aksın da görelim
Âteş-i aşktan deli gönlüm bıksın da görelim

Âlemi ateşlere veren o âfet-i devran
Masum, melûl, mahzun bakmaz ya, baksın da görelim

Göller çılgın deniz, o denizler suskun çöl olsa
Şimşek yerden göğe bir defa çaksın da görelim

Hiç böyle mi yazılır deyü gazel ü kâside
Şairan tek bir şiirini yaksın da görelim

Ne varsa tarihte silmiş de süpürmüş Cengiz Han
Aciz bir aşkın Çin Seddi'ni yıksın da görelim.

Düşmüş dillere tarihte bunca kara sevdalı
Mecnûn Leylâ'yı ansızın bıraksın da görelim

Yenilgi yenilgi büyüyen nice aşk uğruna
Şair gökten kuyruklu yıldız taksın da görelim

Ödüldür gerçek aşığa her türlü ceza, cefa
Kolaysa Fuzûlî bu aşktan bıksın da görelim

Demiş ki rakîban "Şair mi çıkar Akşehir'den?"
Söz mülkünde bir Feyyaz daha çıksın da görelim...

■ Kenan Yavuzarslan

Cânâna Mersiye

*Damlaya damlaya göl olur Cânân
Meyler dudağında bal olur Cânân*

Gönlümü tutsa da bu müzmin maraz
Varlığın günahın fakatı cânân
Sayende yeryüzü çekilir biraz
Çiçekler yüzünün zekatı cânân

Gözlerin şiirin düştüğü günce
Kalemin gölgesi kağıttan ince
Gözlerin gözüme nazar edince
Kalır mı dizimin takatı cânân

Cehennemi yakar verdiğin nefes
Göğüs kafesimdir tuttuğum lades
Sesleri susturan perdelik piyes
Mevlanın kuluna rikkati cânân

Bir sözün ağudur bir sözün şifa
Bir anım ıstırap bir anım sefa
Eline düşünce düştüğüm tufa
Dünyanın en büyük sirkatı cânân

Efsundur, tılsımdır saçının tarzı
Gülüşün hurinin muhabbet arzı
Nafile ömrümün yegâne farzı
Bu düşün selamsız rekâtı cânân

Zirveyi görmüşüm Aşk-ı Âdemde
Müsterih olurum öldüğüm demde
Dünyayı dağıtsam öz cenazemde
Ödenmez bu aşkın ıskatı cânân

■ Atakan Daştan

Diriliş Ruhu

Şehitler yatağı mübarek belde,
Ege'nin boynunda zer Çanakkale.
Mehmed'in kanını kattığı selde,
Zalimi boğduğu yer Çanakkale.

Türk'ün ızdıraplı, çileli yolu,
İnliyordu yasla tüm Anadolu,
İşgal Conkbayırı ve Gelibolu,
Yiğitlere dedi: Vur Çanakkale!

Kuvay-ı Milliye verdi el ele,
Asla baş eğmedi, yedi düvele,
Yiğitçe verilen bu mücadele,
Direniş gücüdür, sur Çanakkale.

Bir kızıl kıyamet koparken çetin,
Toprakla yoğrulan kemik ve etin,
Yok oluşa giden medeniyetin,
Diriliş ruhudur, fer Çanakkale.

Asım'dan tertemiz soydu yiğitler,
Bıyığı bitmemiş toydu yiğitler,
Göğüsleri siper, koydu yiğitler,
Geçilmez kaledir, zor Çanakkale!

■ Tuğrul Çalışkan

Aynalar

Hızla yaklaşırken ölümlü sona
Siyah fırça sürer renkte her tona
Hayatı anlatır baktıkça ona
Zaman tüneline hisli aynalar

Kışa yüz çevirdi güller mevsimi
Sükût mektebinde verir dersimi
Ayaz gecesinde dökülmüş simi
Yüzümü göstermez puslu aynalar

Sanki güvertedir batan gemide
Zamanın emrine çoktan amade
Asra yenik düşmüş, kalmış demode
Solmuş resimlerle süslü aynalar

Gönül gergefine hicran dokuyor
Âşığın sadrına kılıç sokuyor
İhtiyar tavrıyla mazi kokuyor
Yorgun duvarlara yaslı aynalar

■ Kadir Pürlü

Çay Gazeli

Sevgili Rıfat Kütük'e ...

Ey sohbeta hasret kalan, lütuftur sana bu çay
İç kemâl-i âfiyetle, şifâdır cânâ bu çay

Yalnızlıktan, gariplikten, sitem eden feleğ
Ver kulağın, iyi dinle, gelir lisana bu çay

Eğer kâmil dost ararsan, bil ki şimdi yanında
Aşkî ateştedir, kavrulur yana yana bu çay

Al bir yudum, dinle kendin, âlemin özüsün sen
Sağaltır taş yüreği, getirir vicdana bu çay

Nazlı peynir, sultan zeytin, bal ü kaymak cümlesi
Geldiğinde bir araya, yoldaştır nâna bu çay

Hissedersen bir rehavet, sen arayıp bul onu
Tembeli, uyuşuğu, getirir dermana bu çay

İç şükürle, dal hikmete, mahcup etmez inan ki
Her zaman iyi gelir, zaife şişmana bu çay

Üzülür, kötü dudaklar öptükçe yanağını
Fedâ olsun ârife, zayidir nâdana bu çay

Âdeme hayat bahşeden, kanın rengini taşır
Sindirir ödleği, korku verir düşmana bu çay

Değişmez içiyle dışı, olmaz gizli saklısı
Hep aynı renkte görünür, kula sultana bu çay

Şaşırp kalma, dostuna ne sunayım diyerek
Emin ol ki, en güzel ikramdır mihmana bu çay

Billur köşkün eyvanında al duvaklı gelindir
Nergis, lâle, gül gibi, yakışır cânâna bu çay

Şu âdemi insan eden, muhabbettir şüphesiz
Ey zarifler, zarafettir bezm-i yârâna bu çay

Cezbeye gelsin semaver, kaynasın fokur fokur
Neşedir gönüllere, kuvvettir ihvâna bu çay

Bir saatçik ayrı kalsan, hasret ile yanarsın
Ey *Kadir* fazla uzattın, gelsin meydana bu çay

■ Fatih Kandemir

Eyvah

Zaman bir değirmen iki bıçaklı
Biri akrep biri yelkovan eyvah
Ölüme giden yol tahta yataklı
En son ona yatar her doğan eyvah

Doğmaktır ölümün en başlangıcı
Zamandır yaşanan anın yargıcı
Bir de yersen o aşk denen kılıcı
Olursun yaşarken perişan eyvah

Hayat böyle gönül bana darılma
Bu sözümden ders al fazla yorulma
Hâlden anlamaza varıp sarılma
Bilirsin bu sevda çok yaman eyvah

Çocukluk günleri en güzel çağın
Gençlikte âhınla tutuşur dağın
Yaşlılık günleri bozulur bağın
Gelir yolun sonu o zaman eyvah

Mâziyi ya'dedip döker gözyaşı
Bitmez mâzi ile âti savaşı
Bu harpte çoğunun kesilir başı
O zaman çok fena yanar can eyvah

Kemahlı hayattan tat almaya bak
Cennetten sarayla kat almaya bak
Sonunda dört kanat at almaya bak
Bakarsın ki gelir o ferman eyvah

■ Ali Daşgın

İstedim

Gözlerinden gölge düştü, daldalanmak istedim.
Can közerdi, mangalında ben de yanmak istedim.

Kıskanınca anlamazlar, gizli kaldı sevgimiz
Gizli sevdim ben de yâri, yüzde danmak istedim.

Asta gitti, usta gitti mehribanlar kervanı
Ben yazık dar dahmalarda aşkı anmak istedim.

Hor görünce gül yanağı gönlü dönmüş fitneler
Düştü gözden hor bakışlar, fitne sanmak istedim.

Tez yetenler geç kayıttı, çeşmeden su almadan
Sınmasın arzu sehengim, ben yubanmak istedim.

Uçtu sevdanın binası, sevgi-saygı kalmadı
Ben görüş ırmaklarında hep aranmak istedim.

Çün açıldı düşmanın dargöz ayağı ülkeme
Ben de özgürlük binasında inanmak istedim.

Bir açıldım bir yumuldum şahta vurmuş gül gibi
Silkelendim kış yüzünden, tez kapanmak istedim.

Çok sınıandım, değdi gönlüm şişesi taştan taşa
Sevmedim her göz bana baksın, tıkanmak istedim.

Öldüm öz leyla çölümde, toprağım oldu kefen
Bir kuzu ceylan kucağında kucanmak istedim.

■ Mustafa Kütükçü

Karıştı

Bir yanım baharken bir yanım hazan
Böyle takdir etmiş bahtımı yazan
Yeşiller üstünde nedir bu tozan
İlkbahar yelime boran karıştı.

Gam ile kederi boşayacaktım
Neşeyi huzura taşıyacaktım
Gönlümce saadet yaşayacaktım
Takdirde tedbiri yoran karıştı.

Haramı gevmedi otuz iki diş
Kendimce tamamı yaptığım her iş
Zannımca mübaha yakınken gidiş
Hesaba hesabı soran karıştı.

Hayat ölçeğinde çizerken yayı
Köşe başlarına dikmişim dayı
Nefsime peylerken devasa payı
Pay ile paydada oran karıştı.

Her yolun bulunur evveli sonu
Düşünmüştüm sonu hem enikonu
Katiyen katmazken fikre fasonu
Plana planı kuran karıştı.

■ Ekrem Kaftan

Ezelî Takdîr Bize

İkrâm-ı İlâhî'dir her türlü şiir bize
Bezm-i eleste olmuş Fuzûlî tek pîr bize

Aklımız gönlümüzün emrine âmâdedir
Aczimizi bildirir dâimâ tekbîr bize

Kalem mürekkebinî deryâ-yı aşktan alır
Yazdırır her mânâyı bu sevdâ bir bir bize

Bilmeyiz eslâf hangi aşkla dîvân doldurdu
Sonsuz aşk-ı İlâhî eder hep tesîr bize

İsteriz şuarânın her hissine erelim
Koymasın hiç ehl-i dil okuyup tedbîr bize

Asr-ı Saadet'te görseydik o son Gül'ü
Değer miydi Allah'ım bir kutlu tebşîr bize

İltifat nazarına bir kerre değse idik
Mahşer günü olurdu o son Gül dest-gâr bize

Kâfi bilme kendinden nihâyetsiz ilhâmı
De ki şâir sıfatı ezelî takdîr bize

Doğruluk Neresidir

Mahşerde insanın ak ola yüzü.
Özüne yakışır olmalı sözü.
Doğruluk küllenmez, tazedir közü;
Bir dostun aşkına, yandığı yerdir.

O varken can bulur, edep ve hayâ.
Nazarında erir, kum olur kaya.
Doğruluk, susayan kalplerin suya;
İrfan çeşmesinden kandığı yerdir

Devadır, dermandır kalbin pasına.
Âdemi götürür, dostun hasına.
Doğruluk, garibin sabır tasına,
Ekmeğini aşkla bandığı yerdir.

Âdem haktan olsa, kem yoldan sapsa.
Cihan cennet olur, düsturu yapsa.
Doğruluk, nefsimde kıyamet kopsa;
Fırtına, boranın dindiği yerdir.

Ateşte üşümek, külünde yanıp.
Dostun kapısına aşkla dayanıp.
Doğruluk bendeki ben'in uyanıp;
Kibir dağlarından indiği yerdir.

Üç hece değildir, sadece yekûn
Olmazsa işlemez derine kökün.
Doğruluk en kutlu, en ağır yükün
İnsanın sırtına bindiği yerdir.

Pir Sultan Abdal'ın dertli sazı mı?
Ben neyle unuttum, özde sızımı?
Doğruluk, som altın eyler sözümü.
Katrenin ummana döndüğü yerdir.

Bırakma ruhunu, hırs kafesinde.
Terazi hakikat, tart kefesinde.
Doğruluk insanın dost nefesinde
Cehennemin bile söndüğü yerdir

Bir ak güvercinin kalbe konması,
Yağmurun göklerden aşkla inmesi.
Doğruluk, gecenin güne dönmesi;
Bin türlü marazın onduğu yerdir.

Hakikat aşkına, yolları aşıp.
Katreyken çağlayan, sel gibi taşıp.
Doğruluk, insanın ham iken pişip
Kamiller safına konduğu yerdir.

Ne bir pul gözetir, ne de sarayı.
Kapatır dost ile açık arayı.
Doğruluk pak eder, akı karayı.
Kalplerin nur ile yunduğu yerdir.

Âdeme mihmandar bir ömür boyu.
Ustaya çevirir dergâhta toyu.
Doğruluk kavrulan dudağa suyu,
Resul'ün avcundan sunduğu yerdir.

Hakikat yurdunda aşk olsun dengin.
İzinden yürürsen kaybolmaz rengin.
Doğruluk meydanda en kutlu cengin.
İnsanın kör nefsi, yendiği yerdir.

Gelmiştir çalmanın, vakti sırası
Kapı da burası, dost ta burası.
Doğruluk Yunus'un isli çırası.
Şavkının mayama sindiği yerdir.

■ Besti Berdeli

Mən Seçilmiş Əsəriyəm Allah'ın

Zehni qoru tez düşməsin göz əldən
Fikrim, hikmət ovçusudur əzəldən
Söz dağını yonub inci düzəldən
Zer yaradan, zərgəriyəm Allah'ın.

Heç demədim bəxti kəməm, kəsiyəm
Duygu dolu ürəklərin bəsiyəm
Sevənlərə həzin nəğmə səsiyəm
Nə böhtanı, nə şəriyəm Allah'ın.

Ta binədən haqq sevənəm, dərt bölən
Nə şahınam, nə vəzirin, nə kölə
Yaranışam, nə solanam, nə ölə
Söz ətirli bəşəriyəm Allah'ın.

Acı dildən, pis əməldən gəndəyəm
Zalımlara, ayrılərə rəndəyəm
Sevə, sevə yaratdığı bəndəyəm
Nə dərdiyəm, nə səriyəm Allah'ın.

Ruhum oldu, cismim, canım olmadı
həqiqətdən özgə yanımdı olmadı
Sona qədər oxuyanımdı olmadı
Mən seçilmiş əsəriyəm Allah'ın.

Balam

Sen benim kaderim, baht yıldızımsın
Alnıma kazılmış yazımsın balam!
Maziyi, atiyi sende görürüm
Benim ışığımsın, gözüksün balam!

Sen deli gönlümün güneşi, ayı
Sen Erzurum barı, Sivas halayı
Sende gördüm, sende buldum sevdayı
Gönlümü titreten sızımsın balam!

Senin ile türkü türkü ünledim
Bozlakta, tatyanda seni dinledim
Eledim eledim höllük eledim
Kavalım, kopuzum, sazımsın balam!

Sana gönül verdim, sevdanla doldum
Güle sevda çeken bir bülbül oldum
Cevrin çoğaldıkça sarardım soldum.
İşvemsin, cilvemsin, nazımsın balam!

Gönle ılgıt ılgıt esen yel oldun
Bahar demi taze açan gül oldun
Sen ki bana kalem oldun, dil oldun
Şeker, kaymak, tatlı sözüksün balam!

Ege'de çökertmem, doğuda barım
Er meydanındaki pehlivanlarım
Seninle var oldum, seninle varım
Torunum, oğulum, kızımsın balam!

Ovada yağmurum, dağlarda karım
Burcu burcu çiçek açan baharım
Şanı ve şerefim, iffetim, arım
Gönül hoşnutluğum, hazımsın balam!

Sana biat etti her daim zaman
Elinde al bayrak, dilinde Kur'an
Altay'dan Tuna'ya sen at koşturan
Sen şan, şeref dolu mâzımsın balam.

Bırak sen, yadlar ne sanırsa sansın
Sen cansın, candan da özge bir cansın
Her zaman medar-ı iftiharımsın
Bazen de dövdüğüm dizımsın balam.

Sen gönül sızımsın, o dinmeyecek
Söz verip ahından hiç dönmeyecek
Alev kesilse de tek sönmeyecek
Harlanmaya hazır közümsün balam.

Böldüm şu kalbimi sana pay ettim
Gönlümü gönlüne her an tay ettim
Seni ok eyleyip beni yay ettim
Ok çabukluğunda hızımsın balam.

Evladı koruyan, atayı sayan
Niyetler halistir, Rabb'ime ayan
Hamurun tertemiz, helâldir mayan
Bereketi olan azımsın balam.

Kızılırmak gibi coştukça coşan
Kabında durmayıp kabarıp taşan
Mâziden hız alıp atıye koşan
İstikbale bakan yüzüksün balam.

Menekşe misali kırdan derdiğim
Göz açıp kapayıp her an gördüğüm
Şu gönül bahçemde suyu verdiğim
Al elma, ayva-nar, üzüksün balam.

Sensin şu gönlümün nazı, cilvesi
Sensin son arzusun halis hevesi
Gönül ağacımın en has meyvesi
Sen kabuk değilsin, özüksün balam.

Yarında ne otur ne dur olacak
Yarımlar seninle pür nur olacak
Yarında toy düğün sürur olacak
Turan'a götüren izımsın balam.

Atam sağ yanında Fatih solunda
Sanat bileziği olsun kolunda
İstikbal izinde, âti yolunda
Kâh yokuş kâh iniş, düzümsün balam.

Ebed ülkesinin düşmez kalası
Oğul balı, balaların âlâsı
Sen Türk'sün, özbeöz Türk'ün balası
Biz seniniz, sen de bizımsın balam!

■ Kadir Karaman

Eziyetli Vaziyet

Baharda her taraf kalkmayan hazan,
Hâlâ suçlu arar azdırıp azan,
Her vakit hüznü selayla ezan,
Temiz çok, her taraf niye kir doldu?
Camiler kapalı, herkes bir oldu.

Sokaklar ıvıssız, sorma yeleni,
Çokken, görmek mümkün değil güleni,
Bakan çok, gören yok, gerçek alenî,
İnsanların hepsi sanki pir oldu,
İradeler esir, özler kör oldu.

Umut alem kadar, umanlar sıska,
Kimse girmez oldu tehlike, riske,
Sahtesi kalmadı, hep gerçek maske,
Ağyar olan bile yâre yâr oldu
Varlık delileri, yokta var oldu.

Asgari acıklı durum eziyet,
Ne zaman düzelir, meçhul, vaziyet,
Kendine gelir mi felçli meziyet?
Kolay bütün işler zordan zor oldu,
Ehiller, âlimler cahil tor oldu.

■ Köksal Cengiz

Sultanım

Hiç bir güzel senin dengin olamaz,
Hiç bir kuvvet seni benden alamaz
Sen ki benim Mevlâ'ya beyanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Neyleyim ki kaderimiz böyleymiş
Beni varlığına kurban eylemiş
Hicran türküleri adın söylemiş
Sen ki benim ağrıyan sol yanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Yaradan'ım yüreğime düşürmüş,
Aşkın ateşiyle yakmış, pişirmiş,
Vuslatına nice engel aşırılmış
Bitmez arzum, artan heyecanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Niyazkâr uğruna bir dil-i şeyda
Sensin gönlümdeki eşsiz rüveyda
Ben ölsem de bitmeyecek bu sevda
Dilden dile okunan destanımsın!
Sultanımsın, cânânımsın, canımsın!

Dile Gelen Duygular -1-

Sevgili Kızıma

Baba ocağına vedâ ederken,
Bahtın açık, gönlün bahtiyâr olsun.
Yeni bir hayata merhabâ derken,
Bir ömür tâlihın sana yâr olsun.

Anamın adıdır gönül sürûrum,
Cennet kokuludur gül yüzlü nûrum,
Gözbebeğim, güzel kızım, gurûrum,
Attığın her adım gül-i zâr olsun.

Vuslatı bekleyen yürekler gibi,
Beyaz duvaktaki dilekler gibi,
Sen gelin giderken melekler gibi,
Her mevsim gönlüne ilkbahar olsun.

Gün gelir ayrılık şafağı söker,
Kalplere târifsiz bir elem çöker,
Ana-kız birlikte gözyaşı döker;
Hasret, mürüvvetle lâlezâr olsun.

Kına yakılırken; ağıt dem tutar,
“Aney”ler âh eder; dil, mâtem tutar,
Terleyen gözlerden; kirpik, nem tutar,
Bu hüzne türküler bestekâr olsun.

Bir firûze devrân, bir fasl-ı hazan,
Kız vermek kolay mı? Âteş-i sûzan,
Yüreğimde hicran, başımda duman;
Ne gam; bu gelin kız berhudâr olsun.

Susmak, konuşmaktır bâzı zamanlar,
Târife ne hâcet, ârifler anlar,
Ve “İki bedende tek ruh” olanlar;
Gönül otağına hizmetkâr olsun.

Yaprak dökümünü târif etmek zor,
Beni benden alır içimdeki kor,
Gönlümden geçenler dile sığmıyor,
Söylenen mısırâlar derkenâr olsun.

Turnalar göçerken, bulutlar ağlar,
Güneş’in kalbine yağmurlar yağar;
Yarınlara dâir hayır duâlar,
Hayâller; hayâta şehsüvâr olsun.

■ Məmməd İlqar

Neynim?

Ha çaldım, könlümün bu təşnə vaxtı,
Sazım dinmədiki, dinmədi neynim?
Qarğamaq istədim taleyi, baxtı,
Dilim dönmədiki, dönmədi neynim?

Özüm öz odumda əridim itdim,
Karvan buludları bəri yeritdim,
Arazı axıtdım, Kürü yeritdim,
Odum sönmədiki, sönmədi neynim?

Aldı bir havalı xatirə məni,
Bələdi ənbərə-ətirə məni,
Dedim bəlkə mənə yetirə məni,
Göydən enmədiki, enmədi neynim?

İlğımdı, dumandı, sisdi nədisə?
Sehirdi, sədadı, sədi nədisə?
Axır bu zalımın qəsdı nədisə?
Aparır hələdə *Məmmədi* neynim?

■ Muhammet Baran Aslan

Kürre-Zerre

Sen bende kürresin, ben sende zerre
Gör ne feryatlarla dönüyor devran.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre
Aşk çölünde yanar, eksilir kervan.

Köhne menzillerde oklar tükendi
Muğamlar patlattı gönül zarımı.
Çeşmeler kurumuş, güller dikenli
Neyle söndüreyim şu yangınımı?

Sen bende kürresin, ben sende zerre
Böylesi demlerde bozulur harman.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre
Aynı cehennemde ihtiyar, civan.

Bu nasıl muhabbet, bu nasıl hikmet?
Nasıl anlatırım inkisarımı?
Yunus demiş: İlim, kendini bilmek
Ben sende bulmuşum cümle varımı.

Sen bende kürresin, ben sende zerre
İşit sözlerimi ey ruh-u revan.
Ben sende zerreyim, sen bende kürre.
Senden yana eser rüzgâr-ı hicran.

■ Tayyib Atmaca

Anamla Uçtu Kuşlar

Her akşam boş eve selam veririm
Sofradaki eksik her gün çoğalır
Nimetlerde bes bereket kalmadı
Ağzımızda tuzun tadı silindi
Duvarlar üstüme yıkıla durur
Hatıralar ayağıma dolaşır

Her gece uykuya dalmadan önce
Kısık gözleriyle yüzüme bakıp
Uzun yolculuğa çıkacak gibi
İçime bir şeyler demek istermiş
Hâl diliyle konuşmuş meğerse
Ne çok şey söylemiş anlamamışım

Artık aramıyor kendi evini
Nereye gidersem yanımda olur
Efkârımı hayaliyle dağıtır
Havayı koklasam kokusu siner
Bulutlara baksam şimşek kaş çatar
Yüzüme mutedil yağmurlar yağar

Bir zamanlar şen şakraktı evimiz
Bir limonu vardı bir de mavişi
Kuşdilinden anlar bir özge kuştı
Acıkanı dudağında yemlerdi
Artık bu kafeste yaşayan benim
Anamla beraber kuşlar da uçtu

■ Metin Özarlan

Tefekkür

Dünyanın bin türlü hâli bin desen
Aklı kıt her şeye şaşar ha şaşar
Ne yaşadı ne anladı bilmeden
Yaşı da haddini aşar ha aşar

Emelleri serin sapa olsa da
Ağlar durur zaman zaman gülse de
İçindeki sızıları bilse de
Yüreği sevinçle coşar ha coşar

Naçar düşer zor hayatın derdinden
Bakamaz ki yarınına kör dünden
Arzuları hayalinin ardından
İnişli yokuşlu koşar ha koşar

Kırılma da tek tek gönül telleri
Fark etmez ki boşa geçen yılları
Önünde kıvrılan ömür yolları
Bilinmez ne yana düşer ha düşer

Varlığı bağlıdır bir mürüvvete
Masalında çıkar kim kerevete
Düşmemeli insan mülke servete
Nasipse sofradan taşar ha taşar